

El castell

Núm.

5

Revista de Bellcaire d'Empordà

Agost

1997

200
pessetes

Torna el cultiu de l'arrós

Serveis

Serveis i telèfons d'interès

Ajuntament	Oficines municipals	78 81 05
	Local social	78 84 91
Escola pública «El Rajaret»		78 80 35
Servei municipal d'aigües		78 81 58
Parròquia de Belcaire		78 82 01
Farmàcia (Lda. M. Sara Bagué)		78 84 71
Consultori mèdic		76 50 05
Urgències		908-09 43 33
Consultori mèdic l'Escala		77 01 41
Mossos d'Esquadra		088
Creu Roja Torroella de Montgrí		76 11 11
Bombers		085

Horaris serveis municipals

Oficines municipals: dilluns, dimecres i divendres, de 5 a 8 de la tarda.

Tècnic municipal d'Urbanisme: divendres, de 6 a 8 de la tarda.

Assistent Social: dimecres, de 6 a 8 de la tarda.

Ple ordinari de l'Ajuntament: últim divendres de cada mes.
Estiu, 22h; hivern, 21h.

Horaris consultori mèdic

Dilluns, dimarts, dijous i divendres de 9 a 10 del matí.

Dimecres, de 2/4 de 5 a 2/4 de 6 de la tarda.

Practicant, dimarts i dijous a 2/4 de 10 del matí.

Recollida d'escombraries

Dilluns, dimecres i divendres (durant els mesos d'estiu també els dissabtes). A primera hora del matí.

Estris i deixalles voluminoses, primer dimarts de mes, al costat dels contenidors.

Horaris Sarfa

Línia Figueres - Palafrugell / Sant Feliu de Guíxols

7h20' / 11h05' / 13h35' (dissabtes, diumenges i festius) /
14h35' / 19h05'

Línia Sant Feliu de Guíxols/ Palafrugell - Figueres

7h55' / 12h25' (feiners de dll. a dv.) / 14h55' / 18h40'

Festes i tradicions locals

Bandera de Catalunya	Divendres Sant
Marxa popular del Xino-xano	Dilluns de Pasqua
Festa de la Divina Pastora	Dues setmanes després de Pasqua
Festa Major	29 i 30 d'agost
Dinar de Germanor	11 de Setembre
Encant de les Ànimes	Diumenge abans de Nadal

Agost 1997

Índex

- Editorial	Pàg. 3
- Paraula d'alcalde	Pàg. 4
- Tema: <i>Torna l'arròs al pla de Belcaire</i>	Pàg. 5
- Entrevista: Sidru Barceló	Pàg. 8
- Informació municipal	Pàg. 9
- Activitats	Pàg. 10
- Parròquia	Pàg. 15
- Narració: «Una fulla o una noia?»	Pàg. 17
- Escola	Pàg. 18
- Club de Futbol Belcaire	Pàg. 19
- Entreteniments	Pàg. 22
- La recepta de l'àvia	Pàg. 23

Cartes de lectors

Tots els lectors continueu estant convidats a dir la vostra a la secció de «Cartes de lectors». Cal que aquestes es dirigeixin a l'adreça: *Revista «El Castell», Plça. dels Comtes d'Empúries, 1 - 17141 Belcaire d'Empordà*. Les cartes han d'anar signades, cal que no facin més de vint línies mecanografiades i que ens les envieu com a mínim un mes abans de la publicació de la revista. Esperem escoltar la vostra veu.

Edita:
Ajuntament de
Belcaire d'Empordà

Consell de Redacció:
Jaume Aupí, Maria-
Carme Barceló,
Josep Bellapart,
Abel Font, Joan
Font, Esther Pujol,
Eduard Torrent.

Elabora:
JJ Comunicació.

Imprimeix:
Palahí Arts Gràfiques,
S.C.

Dipòsit legal:
GI - 442 - 96

Portada: Foto actual
de l'arròs de La Jaça
(J. Bellapart). Foto
antiga: La colla d'en
Salvador Lull, any
1946 (C. Pous).

Passades les calors més fortes de l'estiu, quan ja sembla que tot torna a la normalitat, Belcaire viu la seva Festa Major. Unes diades de retrobament i de celebració especialment entranyables i esperades per tots els veïns del poble. Per segon any consecutiu, **El Castell** hi és present amb el seu cinquè número. Un número on el tema central és el cultiu de l'arròs a Belcaire, del qual se'n torna a fer al nostre poble des que es va abandonar cap a finals dels anys cinquanta. Ara és una altra història i ja no veurem aquelles colles de valencians ni les feixugues feines que comportava aquest cultiu. El que potser sí que veurem seran els mosquits que això pot ocasionar. Tot i així, segur que no seran tan abundants com en aquelles èpoques, quan no es feia servir cap tipus de producte per tractar les aigües embassades on creix l'arròs. Del cultiu de l'arròs n'hem parlat amb diferents persones, però especialment amb el Sidru Barceló, un dels que en va fer més per aquestes terres. Ell ens ha explicat els pros i els contres que comportava fer arròs. Tots aquells que ho van viure ho podran recordar i aquells que no ho havíem vist mai, ens en podem fer una aproximació.

Un altre motiu de satisfacció és el conte «Una filla o una noia?» que reproduïm en les planes d'aquest exemplar, signat per Ma. del Mar Lavado. Amb ell, va ser finalista de la setmana del segon cicle d'ESO, organitzat pel Diari de Girona. Des d'aquest editorial, una felicitació ben sincera per la Ma. del Mar, tot encoratjant-la a continuar escrivint.

Pel que fa a l'actualitat local, un fet important serà a partir del curs vinent el trasllat del parvulari fins a l'edifici de l'escola. De ben segur que els serveis que hi poden trobar milloraran els que tenien fins ara a la sala que ocupaven al castell. Amb el trasllat, l'escola guanyarà vida i l'Ajuntament guanyarà espai. Sembla ser que la sala que ocupava fins ara el parvulari serà la nova sala d'actes, mentre que la sala de dalt servirà per ampliar els despatxos i serveis del consistori.

El F.C. Belcaire encetarà ben aviat una nova temporada amb el mateix president, en Jaume Aupí, tot i que havia anunciat que volia deixar el càrrec. El club ha incorporat un nou entrenador, en Pere Heredia, que ja havia jugat molts anys a Belcaire. Des d'aquí, molta sort i tot reforçant la tasca de la Junta Directiva, esperem que el suport dels veïns del poble sigui una mica més gran que el dels darrers anys, en tots els aspectes.

No us perdeu tampoc l'estudi de mossèn Josep Riera, ni el recull d'activitats, ni tampoc les planes d'encreuats i de gastronomia.

Tot i que cada cop són més els col·laboradors a l'hora d'editar aquesta revista, continuem tenint les portes del **Castell** obertes a les vostres suggerències.

Molt bona Festa Major a tothom.

Benvolguts bellcairencs i bellcairenques,

Un cop més tinc el goig d'escriure unes línies des de les planes de "El Castell", el qual s'està consolidant com a mitjà de comunicació d'àmbit local. Amb aquest número cinc, una de les notícies que considero més importants per al poble de Bellcaire és l'inici de les obres de la urbanització de "Les Costes". Es tracta d'una urbanització que pot aportar una important revitalització del poble, ja que entre xalets aïllats i cases aparellades, comprèn 135 habitatges. Es tracta d'una obra de l'empresa Serrater que pot afectar molt positivament l'economia municipal. I sobretot cal destacar que serà una obra amb una qualitat de serveis excel·lent. Només cal recordar que des que es van iniciar els tràmits fins a l'aprovació definitiva han passat cinc anys. I un fet important és que la plaça central d'aquesta urbanització serà batejada amb el nom d'Esteve Albert. Era una promesa de l'Ajuntament que es va aprovar ara fa ja prop de dos anys.

Un altre fet que cal destacar és que en el darrer ple, el del 25 de juliol, un grup de mares va assistir a la sessió per demanar que l'Ajuntament organitzés un casal infantil durant tots els dissabtes d'hivern. Ja hi ha una llista de 17 nens i nenes d'edats compreses entre dos anys i 12-13. Això equival com a mínim a haver de fer dos o tres grups (amb un monitor o professor per a cada grup). Aquesta proposta està essent estudiada pel consistori, de manera que un cop coneguts els costos es podrà veure quin tant per cent pot subvencionar l'Ajuntament d'aquesta "guarderia de dissabtes".

A part d'aquestes diferents iniciatives, aprofito per encoratjar-vos a tots a col·laborar en l'edició de "El Castell". No volem que ho feu per dir que tot està

molt bé, sinó que cal ampliar els punts de vista i sé que hi ha veïns que hi podrien aportar vivències, anècdotes o fins i tot queixes que enriquieren la nostra revista.

Amb tot això, no puc cloure aquest escrit sense desitjar a tots els veïns i a tots aquells que hi teniu la segona residència, que passeu molt bona Festa Major. Una festa amb un cartell altre cop de gran qualitat i d'on en destaca la participació de la Principal de la Bisbal. En Joan Font em deia l'altre dia que haurem de trobar un altre responsable de les contractacions de les orquestres, perquè ell ja ha arribat al nivell màxim. Qui haurem de portar després de la Maravella, els Montgrins i la Principal de la Bisbal? -em deia-.

Haurem d'esperar a respondre aquesta pregunta l'any vinent. De ben segur que no us decebrem. Bona Festa Major!!!

Joaquim Vilanova, alcalde

folgers

**RENOVACIÓ I DECORACIÓ D'ESTABLIMENTS
CONSULTING D'OBRES**

Closa del Llop 31
L'ESCALA

Tel. 77 04 71
Fax: 77 36 03

BAR ESPORTIU

**Menjars casolans
Entrepans freds i calents
Tapes variades**

c/. Esteve Baguer, 2 tel. 78 84 70
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

GARATGE SPORT

Taller Mecànic

GERMANS HERÈDIA s.a.

BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Torna l'arròs al pla de Bellcaire

Feia més de quaranta anys que no se'n veia al pla de Bellcaire. En el segle passat havia estat cultiu principal a tots els camps que d'una manera o altra es podien omplir d'aigua, sobretot a la zona de l'estany, fins que es va haver de prohibir el seu cultiu per les epidèmies que provocava. Ja en aquest segle, poc després de la Guerra Civil, es va tornar a conrear, si bé la seva època daurada va durar poc més de deu anys. I aquest any s'ha tornat a intentar. Des de la primavera hem vist com els camps de l'entorn de la Jaça s'anaven aparellant per fer-hi arròs i més cap aquí brotava ben verd i esplendorós. Els temps i les tècniques per al seu cultiu han canviat molt. En aquest reportatge en fem una visió nostàlgica i actualitzada del que ha estat i del que sembla que pot tornar a ser per al municipi de Bellcaire.

Panoràmica d'un dels camps d'arròs de "La Jaça" i Llorenç "Cassó" amb el seu tractor cap allà als anys 40.

Fotos: J. Bellapart i C. Pous.

DESBROSSADORA

JOAQUIM DANÉS I RIERA

NETEJA DE VORERES DE CAMINS,
RECS, MARGES I PARCEL·LES

Carrer Bellcaire, 3
Telèfon: (972) 78 83 68

17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

RESTAURANT

HOSTAL DEL CAÇADOR

SOBRESTANY

Per reserves:
Tel. (972) 78 84 19
78 85 37

De la família de les gramínies, l'arròs és altament nutritiu i ric en midó. També és ric per a qui el conrea, ja que el seu rendiment és molt superior a tot tipus de cereal dels que habitualment planten els pagesos d'ara. Això sí, també necessita moltes més hores de feina. O si més no, en necessitava quan tothom aprofitava el més petit racó de terreny per fer-hi el seu arròs.

L'arròs havia estat un cultiu habitual, per no dir el principal, del pla de l'Estany al llarg del segle passat. Terrenys humits i pantanosos eren els ideals per a aquesta gramínia. Malgrat tot, les condicions sanitàries no eren les actuals i aquells terrenys eren també l'adob ideal per als insectes que escampaven tot tipus d'epidèmia. Cap allà l'any 1850, per decret del governador es va prohibir definitivament el cultiu de l'arròs. La insalubritat dels aiguamolls en va ser la causa principal.

Passada la Guerra Civil a Bellcaire, com arreu d'aquestes contrades, les mancances econòmiques i la misèria es posaven a l'ordre del dia. Entre els anys 1942 i 1945, uns agosarats es van decidir a plantar arròs al pla de Bellcaire. Sembla ser que a Bellcaire els primers van ser l'Ernest Barceló i en Pepet Casadevall. Un dels primers camps on se'n van fer va ser a la zona del pont d'en Nadal. En poc temps, l'alt rendiment del cultiu de l'arròs va fer que pràcticament tothom plantés arròs en el terreny més minúscul. L'Isidre Barceló recorda que «els primers anys es van fer molts diners. L'arròs s'arribava a pagar a 28 pessetes el quilo quan la mà d'obra es pagava a tan sols 5 pessetes l'hora». A casa seva, un dels principals impulsors de l'arròs a Bellcaire, en van arribar a fer fins a 350 vessanes. Començant al Clos de les Torres fins al mas Cremat, fins on ara hi ha el Kàrting l'Escala; tot el pla de la dreta del camí del mas Cremat i molts altres terrenys, es van omplir en pocs anys d'arròs.

Era la mateixa època en què es va construir el molí arrosser. L'Antonio Guirado, el qui en va ser el moli-

ner, recorda que al molí de Bellcaire s'hi netejaven 50.000 quilos d'arròs cada dia. El molí no parava en les 24 hores del dia. Entre les feines del molí, l'arròs brut passava primer per la «descascarejadora», que el pelava. Després havia de passar per tot una sèrie de canals on es triaven els grans bons dels dolents. I finalment era blanquejat, passant per uns grans cons que li acabaven de donar la textura final. Des que entrava fins que sortia, l'arròs perdia pes. En Guirado ens comentava que en el molí de Bellcaire, de cada 100 quilos d'arròs que entraven, en sortien uns 70 de nets. Un rendiment que ell considera excel·lent i que no tots els molins eren capaços de donar.

Noves canalitzacions per dur l'aigua al camp.

Foto: J. Bellapart

INSTAL·LACIONS

Calefacció - Aigua - Gas - Electricitat

**ANTONI
ALVARADO**

C/ Major, s/n
Tel. 78 84 92
17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ
(GIRONA)

PERRUQUERIA
Montserrat

MONTSERRAT NADAL

Tel. 78 83 49 - C/ Molí, 54
17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Amb els importants guanys que es treien de l'arròs, els veïns de Belcaire van aprofitar per fer inversions importants, com ara arreglar-se la casa, invertir en maquinària, etc. L'Isidre Barceló, per exemple, recorda que el seu pare va sembrar arròs també en unes terres de Riumors. Fins i tot, l'any 1953 van comprar uns terrenys a l'Aragó, prop del canal de Tormo per fer-hi arròs. Però el resultat va ser catastròfic, fins al punt que es van haver de vendre aquelles terres per pagar la inversió que hi havien fet.

Van ser uns anys de puixança econòmica per a tothom que es va afegir al cultiu de l'arròs. Colles i colles de valencians i tortosins es passaven mesos a la

també el control del govern, va fer que finalment no sortís a compte aquest tipus de cultiu i s'abandonés.

A un pas de l'any 2000, però, s'ha tornat a intentar. Empresaris de Pals i de Deltebre ho han intentat als camps de la Jaça. És una altra època i el treball es fa absolutament mecanitzat. Es fan servir arrossos híbrids, que poden produir fins a 2000 quilos per vessana, quan abans era difícil arribar als 1400-1500. Un sol home amb les eines necessàries pot controlar cent vessanes de terreny. I l'arròs es torna a pagar a un preu molt elevat.

Tots aquests condicionants fan que en els propers anys poguem tornar a veure una bona part del pla sembrat d'arròs.

Com sempre, però, hi ha inconvenients. I ja s'han començat a notar aquest principi d'estiu amb l'increment important de mosquits. Els que tenen la sang més susceptible de ser xuclada pels mosquits segur que ho han notat. Tot i així, d'altres diuen que no és pas veritat que hi hagi més mosquits que en anys anteriors. De tota manera, sembla ser que els camps d'arròs ja s'estan tractant amb productes químics per evitar la proliferació d'aquest tipus d'insecte tant molest. ■

Abel Font

Foto de l'any 1946, cedida per en Carles Pous. Es pot veure la colla de'n Salvador Lull. Foto: C. Pous

nostra població. Però en pocs anys el panorama va canviar de mig a mig. Els excel·lents preus dels primers anys van anar canviant fins que a principis dels anys cinquanta l'arròs es pagava a 4'5 pessetes el quilo mentre la mà d'obra havia arribat a pagar-se a 28 pessetes l'hora. De mica en mica es va anar deixant de conrear arròs fins que cap a principi dels seixanta ja havia desaparegut totalment dels nostres camps.

En aquells temps, el cultiu de l'arròs era una cosa molt laboriosa. Les tasques començaven pels volts de Sant Josep, quan se sembrava el «semiller», tasca molt laboriosa i delicada. Pels volts de maig, es replantava al camp. A partir d'aquí, s'omplien tots els camps d'aigua i cap al mes de setembre començaven les tasques de recolecció. Al ser una cosa molt poc mecanitzada, es necessitaven molts treballadors, bàsicament valencians i tortosins. L'encariment de la mà d'obra, la davallada de preus de l'arròs, els problemes per controlar tanta mà d'obra que cada cop coneixia més bé la picaresca per treballar menys, afegint-hi

L'arròs verdeja sota la mirada atenta del Montgrí. Foto: J. Bellapart

«Al govern l'enganyàvem per mitges»

A casa seva van ser uns dels primers en treballar l'arròs després de la Guerra Civil. En Sidru recorda els preus extraordinaris que es pagaven quan se'n va començar a fer a Bellcaire, però també el caràcter dels treballadors, bàsicament valencians, que ben aviat van aprendre la manera de treballar menys i més malament. Creu que els problemes amb la mà d'obra van ser una de les causes principals per les quals es va deixar de fer arròs. I també recorda l'episodi de l'Aragó, quan el seu pare havia comprat 200 vessanes de terreny per fer-hi arròs i les van haver de vendre després d'una collita desastrosa.

Quan vau començar a fer arròs a Bellcaire?

El conreu de l'arròs es va iniciar entre els anys 42 i 45. I al cap de dotze o tretze anys, entre el 55 i 56, els pagesos d'aquí van començar de deixar aquest tipus de conreu pels problemes que ocasionava. El meu pare i en Pepet Casadevall de can Gifarder van ser els primers a fer-ne al poble. Els primers anys era una bicoca, però al cap de poc temps va començar a canviar. El govern ho controlava i la policia i la Guàrdia Civil venien a l'hora de batre a controlar els pesos. Però els enganyàvem per mitges.

Quina picaresca feieu servir per enganyar-los?

La Policia pesava l'arròs a l'era. Però abans de descarregar les garbes, ja procuràvem que es donés un cop fort a cada garba. Com que l'arròs salta fàcilment, quan acabaves de descarregar el carro, sempre quedava una balsera d'arròs d'on se'n podien treure dos o tres sacs, que ja no eren controlats. A l'hora de pesar, sempre hi havia algun moment que sense que el guàrdia se n'adonés passava algun sac cap a dins sense passar per la balança.

Perquè es va deixar de fer arròs a Bellcaire?

Perquè es va fer insuportable econòmicament. En pocs anys els preus de l'arròs van baixar moltíssim, mentre els preus de la mà d'obra s'encarien extraordinàriament. I de la mateixa manera, la qualitat de la mà d'obra era cada vegada més dolenta. No pensis pas que el motiu fos els mosquits.

Abans el cultiu de l'arròs devia ser molt més laboriós que no pas ara.

Sí, sobretot pel fet que es necessitava molta mà d'obra, mentre que ara es fa totalment mecanitzat. Els treballs començaven pels volts de Sant Josep, quan s'havia de sembrar el «semiller», per tal de poder replantar-lo el mes de maig. És molt delicat fer-lo créixer. S'havia de sembrar amb poca aigua després d'haver tingut el gra quatre o cinc dies en remull. Quan començava a puntejar, s'havia d'eixugar el camp per tirar-hi un adob per matar la molsa, ja que si no, es feien petallides i es podria tot. Un cop l'arròs ja feia una mà, s'hi podia començar a deixar anar aigua a manta i començava a créixer ben ràpid.

Pels volts del mes de maig, venia la feina de replantar. De les garbes que se'n treien del semiller, en plantàvem 300 per vessana. Un cop plantat, s'havia de procurar tenir sempre aigua al camp perquè anés espigant i pels volts del mes de setembre una altra feina ben feixuga era la collita.

Era importantíssima la mà d'obra. Però quins problemes ocasionava?

Eren bàsicament colles de valencians i tortosins, que arribaven ja a l'època de plantar. Els primers anys no hi havia gaire problemes, però amb els anys, van aprendre com ho havien de

fer per treballar el mínim possible. El primer any que vam fer arròs, en Baldiri de Pals, que era un cap de colla, va facturar 450 hores per plantar trenta vessanes d'arròs. Set o vuit anys després, per plantar el mateix camp, l'Abelardo (un altre cap de colla de Bellcaire) va necessitar 730 hores. Es van anar tornant cada any més ganduls. Fins i tot una vegada en vam trobar un que es va adormir mentre estàvem herbejant. Els valencians també eren molt mal educats, per exemple, quan es reunien al bar de Can Vilà, bevien com esponges. N'hi havia que només d'entrar, demanaven una caixa de cerveses i se la posaven al costat de la cadira. Un de sol, se la bevia tota.

Hi havia problemes per manca d'aigua?

No, sempre es va poder regar, amb més o menys problemes. És clar que hi havia hagut alguna picabaralla, sobretot pels que tenien els camps més cap al final del regadiu, però l'aigua arribava. L'únic any que no es va poder regar va ser quan es va trencar la resclosa de Colomers, ja que llavors no arribava ni una gota d'aigua.

A casa teua també havíeu fet arròs a Riumors i cap a l'Aragó. Com van anar aquestes dues experiències?

A Riumors, el pare n'hi va començar a fer pocs anys després de Bellcaire i va donar molt bons resultats durant molt de temps. Però el cas de l'Aragó va ser tot un desastre. Cap a l'any 53, vam comprar 200 vessanes d'un terreny a prop del canal de Tormo. Vam fer una prova en deu vessanes i en va sortir una collita fantàstica. Fins i tot molt millor que les d'aquí. Vam collir 1.400 quilos per vessana, que aleshores era una cosa extraordinària. Vam decidir que l'any després hi faríem arròs a totes les 200 vessanes. Fins i tot en van arrendar cent més. Tot l'hivern hi vam tenir sis tractors treballant per aparellar els camps. El vam plantar i començava a créixer esplendorós. Però tot el somni es va acabar amb la fredorada que va fer el 16 d'agost. Va matar tot l'arròs i no en vam treure ni un quilo. Jo encara era molt jove i va ser un cop molt fort.

Què en penses de l'arròs que s'ha sembrat aquest any?

Crec que serà tot un èxit. Serà una cosa molt diferent del que feiem nosaltres. Ara tota la feina s'ha mecanitzat i un sol home pot fer-s'ho tot sol. A més, s'utilitzen espècies d'arròs híbrids, que són molt més productius. Poden arribar fins als 2.000 quilos per vessana, quan abans era extraordinari si s'arribava als 1.400 o 1.500. Si fos deu anys més jove, no m'hi pensaria dues vegades a tornar a plantar arròs. Cal dir també que amb les màquines mai no es farà tan bé com abans, perquè, per exemple, es perd molt de gra, però ho hem d'acceptar així. Els pagesos no s'han mecanitzat per ganes, sinó per força. ■

Abel Font

Recull dels principals acords del Ple de l'Ajuntament dels mesos d'abril i maig

Trasllat del parvulari. A partir del mes de setembre vinent, el nens i nenes del parvulari deixaran la sala del castell per traslladar-se a l'edifici de l'escola. L'acord es va prendre en reunió entre el Consell Escolar, l'Associació de Pares i la direcció de l'Escola Pública «El Rajaret», essent acceptat per la totalitat dels seus membres. Posteriorment hi ha donat el vist-i-plau l'Ajuntament i també el departament d'Ensenyament de la Generalitat. Amb el canvi, també s'instal·laran al pati del col·legi nous jocs per als més petits. D'altra banda, la sala del castell que quedarà lliure ja és objecte de diferents projectes. L'Ajuntament està estudiant habilitar-la com a sala d'actes, mentre que la sala de dalt es podria convertir en sala d'espera per als diferents serveis municipals, alhora que es podria eixamplar el despatx del secretari.

Ple abril (25/IV/97)

Consorci LOCALRET. L'Ajuntament acorda integrar-se en aquest consorci, que integra diferents municipis en una xarxa de telecomunicacions per cable.

Subvenció de 4.425.217 pessetes per a la construcció del mur de contenció de la zona del local social. El cost total del

contracte és de 5.531.521 pts, l'Ajuntament es farà càrrec de les 1.106.304 pessetes restants. El ple aprova també delegar les funcions de contractació, execució i direcció de l'obra al Consell Comarcal del Baix Empordà.

La Diputació de Girona concedeix una subvenció a fons perdut per valor d'un milió de pessetes per finançar les obres d'acabament de la perllongació del carrer Major.

S'inicien les gestions amb la Direcció General d'Energia de la Generalitat per tal de poder incloure Belcaire dins el programa de gasificació de poblacions mitjançant xarxes locals de gas canalitzat.

L'Ajuntament dona suport a la Comunitat de Regants de la Presa de Colomers, marge esquerre, a la seva sol·licitud formulada a la Junta d'Aigües per tal que porti a terme l'execució del projecte de construcció del canal principal de la zona regable del Baix Ter, marge esquerre, entre Colomers i Verges, començant amb l'expropiació del canal principal de Sentmenat.

Ple maig (30/V/97)

Se sol·licita al Departament de Justícia de Catalunya que el Jutjat de Pau del nostre municipi pugui ser inclòs en

alguna de les Agrupacions de Secretaries de Jutjat de Pau, ja sigui de les existents o, si s'escau, que ho tramiti d'ofici. Es tracta d'un tema que l'Ajuntament ja havia demanat durant el primer trimestre de l'any 1992 i no s'aconseguí sense rebre'n cap explicació. Actualment el volum de treball i la manca de mitjans específics i de personal -oficina compartida amb l'Ajuntament, manca d'agent judicial, de notificador- no va en consonància amb el que es mereix el poble i es creen molts i greus perjudicis i agravis comparatius amb altres municipis amb nombre d'habitants semblant que gaudeixen d'un servei adient organitzat i que resulta molt més efectiu a l'Ajuntament, que s'estalvia d'haver d'assumir aquestes tasques.

Altres informacions:

En els darrers mesos s'ha arranjat la carretera de Tor. S'ha posat una capa de rec asfàltic a tot el tram de carretera del terme de Belcaire.

Per la Festa Major s'ha previst que es pugui estrenar la nova porta de la Capella de Santa Maria, al castell.

S'ha canviat el vidre de l'església de Sant Joan, que havia estat trencada per uns brètols cap a principis del mes de juliol. ■

INSTAL·LACIONS I
ELECTRODOMÈSTICS

ALSINA

c/ Esteve Baguer, 8
tel. 78 81 58

BELLCAIRE D'EMPORDÀ

c/ Major, 37 tel. 76 50 23
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Marxa del Xino-Xano (31 de març)

Com és habitual, el passat 31 de març, o millor dit, tots els dilluns de Pasqua de cada any, es fa el popular recorregut de «la marxa» per les rodalies del nostre poble. Unes 300 persones el van fer, i és que amb la seva dinovena edició, camí de la vintena, la marxa continua aplegant gent de tota mida: petits, grans, joves... Aquells qui s'ho prenen més a la valenta, van poder fer un recorregut de més quilometrada, i els altres, sense ànims de competició ni cosa que se li assemblés, podien optar per un recorregut una mica més curt. Els qui corrien, els qui anaven xino-xano, els «ara caic ara m'aixeco», tots ells, des del primer fins a l'últim, van tenir la oportunitat de gaudir d'una merescuda sardinada final a la pista i aquells qui ja hi havien participat l'any anterior van rebre un obsequi. Tot plegat, com sempre, va ser organitzat per l'Associació de Pares amb la col·laboració de l'Ajuntament. ■

Foto: J. Font

Bandera de Catalunya (excursió i arrossada)

El diumenge 6 d'abril es va organitzar una arrossada popular a Santa Caterina amb motiu de Bandera de Catalunya, i el diumenge 27 del mateix mes, es va fer l'excursió. L'arrossada va acollir un bon nombre de persones, que van poder atipar-se i gaudir d'un bon dia a muntanya. L'excursió va consistir en la visita de les caves Codorniu pel matí, amb un aperitiu com a rebuda; després d'un bon àpat

DISFRIBELL, S.A.

Ctra. l'Escala, s/n
17141 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ
Telèfon: 78 82 38
Fax: 78 84 80

DISTRIBUÏDOR DE: **Fripan**

ÒPTICA L'ESCALA

Ulleres graduades i de sol
Lents de contacte
Audiòfons
Accessoris òptics

C. Maranges, 13 - Tel. 77 09 86
17130 L'ESCALA

per dinar, amb l'estòmac ple, se'n varen anar, com a punt i final, cap al teatre. Varen veure l'obra titulada «Políticament incorrecte», en la qual com a «curiosa» anècdota els espectadors bellcairencs van ser protagonistes d'una broma d'un dels actors. És que a per tot arreu ens coneixen! ■

Fotos: J. Font

Festa de la Divina Pastora (12 i 13 d'abril)

Bellcaire es va tornar a vestir de festa, i com de costum, ho va fer quinze dies després de la Pasqua amb la festa de la **Divina Pastora**. I no perquè s'anomeni popularment «festa petita» deixem de posar-nos les millors mudes, o de reunir-nos i sopar en família. Durant dos dies es respira aquest ambient tan propi de festa quan passeges pel carrer i sents el so de les sardanes i veus la gent com es disposa a anar cap a la plaça a ballar-ne alguna o tan sols a escoltar-les i mirar com les ballen. Tot seguit hi ha activitats per als més petits, aquest any van ser els pallassos els encarregats d'animar la festa el dissab-

te a la tarda, a càrrec de *Jordi Tonietti i CIA* i tot seguit, el concert de la tarda amb la orquestra *Girasol*, que s'estrenava cantant. A la nit també hi vam poder ballar. El diumenge es va fer la fira escolar a la plaça del castell, com cada any, si el temps hi acompanya; tot aquell qui ho desitges, a més a més de jugar a les parades fetes pels mateixos nens de l'escola, també podia acostar-se a comprar la rosa de Sant Jordi, o a contemplar una exposició d'artistes locals a la capella. El ball de nit amenitzat pels *Montgrins* va acomiadar la festa que, en resum, de petita no en va tenir res!! ■

Foto: J. Bellapart

Foto: J. Bellapart

Restaurant

CAN PETIT

Guisats i embotits casolans

c/ del Nord, 2 - tel. 78 84 75
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

ESVi

CELLER CANTALLA

VINS I LICORS

BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Trobada infantil - Sardanes (1 de Maig)

Cap a uns dos-cents nois, noies, nens i nenes de totes les edats, entre ells els que formen la colla sardanista de Belcaire, van ballar a cor que vols a la cinquena trobada sardanista infantil del nostre poble, que va tenir lloc el dia 1 de maig. Va reunir colles de pobles en què els nostres sardanistes ja havien ballat algun cop, com per exemple Flaçà, Sant Pere Pescador, Corçà... tots ells van ballar de la millor manera que sabien, conclouent la festa, com sempre, amb la coneguda sardana de germanor, a on totes les colles es van unir per ballar una gran sardana. ■

Foto: J. Molinas

La Festa dels més petits (19 de juny)

Les mares dels més petits del poble van preparar una bona sorpresa a la Consol, ja que algunes d'elles marxen i no tornaran a dur els seus fills a la guarderia. El dia 19 de juny, van vestir els seus fills de pallaso i els van dur, com cada dia, a la guarderia. Tots anaven ben disfressats i feien molt de goig, tal com es veu a la fotografia. La Consol no s'esperava res, i la veritat és que va ser un immillorable comiat amb l'entrega d'un ram com a obsequi final. La Consol s'ho mereixia, és com una mare per a tots aquests petits i també ho ha estat per a molts dels que ara estan llegint la revista i que segur que des d'aquí t'envien el millor dels desitjos! (sense cap ànim de comiat sinó tot el contrari). ■

Foto: S. Vilchez

Roura Gusó, S.C.

FARRATGES • ADOBS • CEREALS

C/del Molí. 12

17141 - BELCAIRE D'EMPORDÀ

Tel: (972) 78 81 31

Perruqueria
BRIGITTE
UNISEX
c/ Major, s/n, baix
tel. 78 84 23
BELCAIRE D'EMPORDÀ

Activitats d'hivern

Les activitats de diferent caire que ha organitzat l'Ajuntament, estan obtenint bona resposta; sobretot les esportives, i en especial, les dedicades a la gent gran. A més a més de les activitats físiques que s'han anat fent al llarg de les setmanes que ha durat el «mantenir-se en forma», també van anar d'excursió, a visitar les instal·lacions d'I.N.E.F, a Barcelona. En vista dels resultats favorables de la experiència global, es va organitzar una jornada el dia 16 de maig en què varen anar a la platja a moure una mica el cos i, tot seguit, a compensar l'esforç inicial amb un bon àpat a l'hotel Panorama; tot plegat va servir de comiat. L'interès mostrat per les diferents persones que n'han participat, ens fa pensar que, segurament, l'any vinent repetiran!

Un altre plat fort de les activitats d'hivern (i en aquest cas també d'estiu) és la natació per als nens

Foto: E. Pujol

i nenes que ha entusiasmat als qui s'han desplaçat a remullar-se a la piscina de Flaçà. Com es veu a la fotografia, els nens van poder demostrar les habilitats apreses durant el curs als seus pares, en una sessió especial de natació. ■

La Coral de Bellcaire

Segons les actuacions que ha dut a terme la coral del nostre poble aquests darrers mesos, no podem pas dir que estigui quieta, sinó tot el contrari, aquest seguit d'actuacions que fan de tant en tant i els assajos que els reuneixen setmanalment, sota la direcció de la Maria Pilar, la mantenen viva i amb ganes de continuar «donant guerra». Van actuar per la festa petita, per les comunions d'Ullà i també per les del nostre poble l'onze de maig, varen anar a Sant Climent Sescebes el 24 de maig, on van cantar conjuntament amb la seva coral; i com és costum, van actuar al concert d'inauguració del Festival de Música de Torroella. Com a punt i final, el concert de música el 25 de juliol a Bellcaire, i és que si fem un seguiment de les diferents actuacions que ha dut

Foto: J. Font

a terme la coral de Bellcaire, no només les d'aquests darrers mesos sinó des de la seva formació, ens adonarem que, a més a més d'actuar al nostre poble, també han actuat fora d'ell, ocupant un lloc en alguns concerts del voltant i d'altres de no tan a prop, fent-se una mica «internacionals» i tot! ■

OBRES I RESTAURACIONS

CUSTALS s.l.

ctra. de l'Escala, s/n
tel. 78 81 62 fax 78 83 57
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

**LOCAL
SOCIAL**

ENTREPANS
TAPES variades

Ctra. Albons, s. n.
Tel. 78 84 91 17141 BELLCAIRE d'Empordà (Girona)

Casal (estiu 97 - juliol i agost)

Una trentena de nens i nenes del poble i d'altres que vénen a passar-hi les vacances, han deixat petjada aquest estiu al casal de Belcaire. Tots ells han pogut gaudir de nombroses excursions amb bicicleta pels voltants del poble, d'anades setmanals a la platja, i d'altres activitats esportives, manuals i fins i tot teatrals i musicals; habilitats i destreses que van poder posar sobre escenari l'última setmana d'agost, essent contemplats pels seus pares actuant, cantant i ballant. La novetat d'aquest any és que van lluir tot l'estiu una camiseta i una gorra pròpies del casal. Tot plegat de la mà dels mateixos monitors de l'any passat: l'Anna Ros, en Joan Brugués, l'Esther Pujol i comptant amb l'ajuda dels més grans de la colla: la Laura Torrent i en Víctor Morón. Un seguit d'activitats estiuenques que han durat dos mesos

Foto: E. Pujol

d'estiu, tot i així, algunes mares s'han posat d'acord per intentar allargar-ho un xic més, amb la idea d'organitzar un casal d'hivern. ■

Concert de música (25 de juliol)

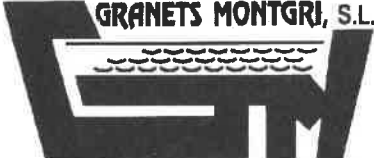
La música va tornar a ser la protagonista del nostre poble, per segona vegada, el divendres 25 de juliol. Tots els qui ho desitjaven podien tocar en aquest concert de caràcter local per mostrar les seves habilitats musicals. L'església de Belcaire va servir de marc habitual per a l'ocasió, escenari que feia ressonar de bona manera els instruments que s'hi tocaven: piano, guitarra, flauta, orgue, saxo, violí i les veus dels qui cantaven. Duets, solistes..., la melodia de tots aquests instruments va acompanyar la vetllada que, de cap de les maneres es podia acomiadar sense l'actuació de la coral del poble, oferint-nos alguns nous temes com l'Emigrant o Mar i cel. ■

Cantada d'havaneres (16 d'agost)

Per acabar aquesta secció d'Activitats, recordarem que el 16 d'agost es va celebrar la tradicional cantada d'havaneres a la plaça dels Comtes d'Empúries. Una cantada que enguany va comptar amb el grup "Les veus de Besalú", una formació que a part d'havaneres té un ampli repertori de música catalana. Com cada any en Pep va preparar el cremat, que va poder assaborir tothom que era present a la cantada.

El proper 11 de setembre se celebrarà el dinar de germanor a la pista poliesportiva, arrodonit amb sardanes i ball amb el grup "Disseny". Podeu apuntar-vos a l'Ajuntament fins el dia 8 de setembre. El preu del tiquet és de 1.300 pessetes. ■

Textos: Esther Pujol

GRANETS MONTGRÍ, S.L.

PISCINES - MANTENIMENTS
MOBILIARI JARDÍ

Tel. i Fax: 78 85 40

Ctra. Torroella Montgrí a l'Escala (al costat gasolinera)
17141-Belcaire d'Empordà

SERVEI GRUA

TALLER MECÀNIC

JOAN FONT

tel. 78 81 35

BELCAIRE D'EMPORDÀ

Parlaré de Morós

Avui vull parlar d'un altre nom territorial d'una part del terme de la parròquia i també del poble de Bellcaire que em causà sorpresa quan el vaig sentir per primera vegada; em refereixo a *Morós*, aquell territori -actualment petit- on es troba el pont del mateix nom i que abarca principalment els horts situats entre el restaurant L'Horta i el mas Pantaleó (segons m'explicava en Josep Solés).

Morós és un territori petit, però com que crec que és un topònim exclusiu de Bellcaire, -enlloc més he vist un territori amb aquest nom-, em sembla que val la pena que en parlem.

El nom *Morós* el vaig trobar molt estrany i desconegut, i per tant em va picar la curiositat de voler buscar les arrels. Vet aquí que un dia repassant apunts d'arxius em va semblar que tenia una pista que donava llum a aquest enigma.

Primer de tot, jo em creia que *Morós* s'escrivía d'una altra manera; si m'ho haguessin demanat, hauria escrit Murós. Aleshores hi podria haver qui cregués que Murós vindria de mur, encara que al tenir l'accent a la segona síl·laba ja es veu que no pot tenir aquesta procedència. I no hi ha dubte que la gent sempre que pronuncia *Morós* acentua l'última síl·laba.

Se'm va ocórrer demanar al secretari de l'Ajuntament com s'escrivia. I aquest em va indicar amb precisió que oficialment era *Morós*; i va tenir l'amabilitat de fer-me anotar que no procedia de moro (persona del nord d'Àfrica, àrab, musulmà que en altre temps havien dominat probablement aquest territori); l'observació d'en Jordi Blanch la vaig trobar lògica; per a mi, la negació d'aquesta procedència

tenia també la mateixa evidència: que és tònica l'última síl·laba.

Gràcies al nostre secretari tenia ja l'escriptura oficial del nom: *Morós*. Vaig a exposar-vos el que he trobat en dos escrits del mes de juny del 1420 que parlen de Moror i que per mi d'aquest nom procedeix el nostre actual *Morós*; aquests escrits es troben en el manual notarial de Verges de l'any 1420, folis 63 a 66 (Arxiu Històric de Girona).

Els dos documents són la venda de tota la «magistratura» dels molins del castell de Bellcaire tan a Bedenga com a Moror.

En el primer cas en Guillem Castelló i el seu fill Miquel Castelló del castell de La Tallada venen la seva mitja magistratura a en Pere de Palau, moliner del castell de Bellcaire.

I en el segon, el venedor de l'altra mitja magistratura dels molins del castell de Bellcaire és en Berenguer Castelló, també de La Tallada, i el comprador és el mateix Pere de Palau.

Aquests documents semblen distingir dins el terme del castell de Bellcaire. I tant l'un com l'altre estan en llocs on hi ha o hi poden haver molins.

Per altres documents d'aquesta època he trobat confirmat que prop del nucli habitat de Bellcaire hi ha un territori anomenat Moror on molta gent del castell de Bellcaire hi té camps o possessions. En un d'ells parla que hi ha un pou.

Cal fer esment que a Bellcaire hi havia la família Moror. Ara bé, el territori Moror, del qual parlem, no és precisament el terreny de la propietat dels Moror, ja que aquesta família tenia els seus terrenys molt escampats i en molts altres llocs diferents de Moror. Ni

JOAQUIM PUIG GIBERT

Ctra. l'Escala, km. 2,9
Tel. (972) 78 81 47
17141 BELLCAIRE -I

Queviures

TABACS

Pepita Bahí Gatus

c/ del Molí, 16 - tel. 78 81 30
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Foto: J. Bellapart

és tampoc aquest territori el lloc on els Moror tenien la casa, perquè ens consta que aleshores vivien a tocar les muralles del castell i en el segle següent hi ha com a mínim una família d'ells que vivia a l'Avollaria, com sortia en l'anterior article («Més sobre l'Avollaria»); i tant a tocar el castell com a l'Avollaria és molt lluny del Rec del Molí.

I si bé era una família important a Belcaire -entre ells hi ha cònsols o jurats que regeixen el poble- no per això el nom del topònim ha de venir d'ells; pot haver-hi o no relació.

No voldria ara fer una classe de l'etimologia com

el nom Moror s'ha transformat en *Morós*. Un exemple semblant el trobem en el nom de dona Dolors (fixeu-vos sobretot com normalment el pronunciem), el qual procedeix del llatí Dolor.

I per acabar altre cop em serveixo del mestre J. Coromines que ens diu: *Morós*, veure morar, pres del llatí morari; «entretenir-se, quedar-se».

Aquest «entretenir-se, quedar-se» aplicat a aquest nostre terreny, a què es pot referir? A un lloc on les aigües s'hi entretenien quan el Ter hi passava? O per les rescloses dels molins? A què?... ■

Mn. Josep Riera i Berga

EXCAVACIONS

font s.l.

Mas Pantaleó tel. 78 81 38
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Carreró d'en Vinyoles, 1

Tels. 64 02 96/64 23 55

Fax: 64 23 55

17100 La Bisbal d'Empordà

Aquest hivern passat, una jove del nostre poble, la M. del Mar Lavado, ens ha sorprès agradablement essent finalista del concurs de redacció «l'Aula» convocat pel Diari de Girona en l'apartat dedicat a alumnes de segon cicle d'ESO. Des d'«El Castell» recuperem la narració guanyadora «Una fulla o una noia?» i li desitgem moltes felicitats per la qualitat d'aquesta narració tot encoratjant-la a continuar escrivint:

Una fulla o una noia

Giro l'aixeta de la dutxa. Tot d'una deixa de caure aquella aigua tan calenta que em mulla tot el cos sense deixar-ne ni un racó. Les gotes d'aigua calenta que m'envolten passen a ser fredes, una fredor forta que em recorre el cos des dels peus fins a les arrels dels cabells. Faig córrer la cortina cap a un cantó i surto de la banyera. Vaig caminant fins a arribar al penjador on hi ha el meu barnús blau cel, m'hi embolico i em poso els braços al voltant del cos, com abraçant-me a mi mateixa per protegir-me d'aquell fred que em torna la pell granelluda i vermellosa.

Vaig cap a la meua habitació amb els peus nus i mullats deixant petjades humides sobre les rajoles marrons i brillants.

A la meua habitació hi ha la persiana oberta. Entra una llum pàl·lida que no té força com la llum d'estiu. Miro per la finestra i veig el cel tapat per uns núvols grisosos. Al fons veig una casa que deixa anar un fum també grisós per la xemeneia. M'adono que el paisatge té un color vermellós i taronja que ressalta enmig d'aquella monotonia grisa. Fixo la mirada en l'arbre que hi ha a l'hort del meu veí. Aquell arbre, que és tan gran i fort, se'l veu vençut i rendit per la tardor. Una fulla marronosa li cau. M'he quedat encantada mirant-la: va caient lentament, dansant amb el dèbil vent que bufa.

Les fulles es deuen sentir desgraciades perquè durant la primavera i l'estiu fan costat a l'arbre i quan arriba la tardor ell les rebutja i les deixa caure sense fer cap mena d'esforç per aguantar-les, perquè, si no caiguessin, quan arribés l'hivern, les fulles es glaçarien i l'arbre es moriria.

Vaig cap a l'armari a agafar la roba per poder-me vestir. Encara vaig amb els peus nus i els tinc humits. Tot d'una rellesco i em dono un cop molt fort al cap. Sento un ventijol que em va fregant el cos i em fa ballar d'un costat a l'altre. No sé què em passa, no em noto les cames ni tampoc els braços, sembla com si només tingués el cap. Tinc por d'obrir els ulls: no sé on sóc, no sé què és aquest vent ni aquesta remor de fulles. Tot d'una noto com un raig de sol m'escalfa i em fa obrir els ulls. Abaixo la vista perquè no m'enlluerni. No em veig les cames, i el terra sembla molt lluny. Aixeco la vista, miro al meu voltant: tot de fulles gegants m'envolten. Em miro i m'adono que sóc una d'elles. Sóc una fulla!

Totes dansem al compàs del vent i fem un cant suau en fregar-nos les unes amb les altres.

Les altres fulles van caient, jo no vull caure. Sento una veu gruixuda i fosca que diu:

-Hauràs de caure, com totes!

-Qui és que parla?

La veu em respon:

-Sóc jo, l'arbre del qual estàs penjada.

Em cargolo amb un branquijol de l'arbre i li suplico que no em deixi caure, que em fa por morir.

Passen setmanes. Les altres fulles van caient fins que quedo tota sola, penjada d'aquell arbre tan gran i tan vell de l'hort del meu veí. L'arbre i jo ens hem fet molt amics, m'aguanta enganxada a ell tant com pot, encara que jo sé que, quan arribin les tempestes fortes, cauré.

Aquesta nit fa un vent molt fred i humit. Puc sentir com la humitat em deixa el cos arrugat, marró, fred... Dic a l'arbre que tinc fred i ell, molt suaument, em cobreix amb un branquijol.

En la llunyania puc veure com s'acosta una tempesta. Es distingeix la lluentor inquieta i brusca dels llamps que cada cop són més a prop. La remor del vent és cada cop més forta i jo començo a sentir aquells trons cada vegada més estridents i seguits. Comença a ploure. Les gotes van caient damunt meu i el vent em fa anar d'un costat a l'altre. Amb una veu tremolosa i apagada imploro a l'arbre que no em deixi caure. Em contesta: diu que jo ja estic molt pansida i que tant ell com jo hem fet el que hem pogut. Em diu, amb un to més tranquil, que encara que caigui, viuré en el sòl, formant part de la matèria orgànica, i algun dia l'alimentaré, tal com fan les altres fulles. Finalment ha arribat la tempesta. Jo li he dit que he estat una fulla per equivocació, que hauria de ser una noia. Ell m'ha respost que ja ho sap, que sóc la noia que sempre el mirava per la finestra, i que sent una atracció molt forta per mi.

Una rebufada em desenganxa d'ell, i jo li dic:

-Et vindré a veure si algun dia torno a ser jo.

Estic caient. Em noto molt cansada. Tanco els ulls per no veure com caic, fins que...

-Aaaaah!

-Què passa, Mar? Desperta't! Estàs bé, filla meua?

-Mare! Sóc jo! On sóc!

-A l'hospital: has caigut i t'has donat un cop molt fort al cap.

-Les fulles, les fulles -repeteix.

He passat tres dies a l'hospital i avui torno a casa. Quan arribo, vaig a l'hort del meu veí per veure l'arbre. Ell m'acosta una branca a la cara, i puc sentir una veu fluixa dins el meu cap que em diu:

-Gràcies per haver vingut a veure'm.

Cada dia vaig a parlar amb el meu arbre. Tot plegat em sembla un somni, però no ho és. Estimo el meu arbre. ■

M. del Mar Lavado

L'Escola Rural

No fa massa llegia un article de Bernat Collot, en una revista d'educació, sobre l'escola rural. M'ha semblat que podria ser prou interessant fer quatre pinzellades del seu contingut.

L'article exposava la problemàtica que a tot Europa, ja fa temps, planteja la petita escola rural. Fa uns vint anys, els economistes estaven convençuts que aquestes petites escoles no eren «rendibles», i a nivell pedagògic semblava que mai no podrien, per més esforços que fessin, integrar-se en un model educatiu de tipus urbà, que en aquell moment semblava el més... modern. Alguns països de la comunitat van adoptar polítiques de supressió de l'escola rural, uns d'una forma sistemàtica van anar tancant les petites escoles, altres ho van fer d'una forma més expeditiva.

Però en aquests últims vint anys la societat ha anat canviant, han aparegut nous conceptes de vida rural: la població és menys agrícola, als pobles hi arriba gent cansada de la ciutat, els pares es preocupen cada cop més de l'educació dels seus fills i els mitjans de comunicació fan força iguals a tots els ciutadans/es tant rurals com urbans.

Actualment a Europa, amb aquest nou escenari, les coses han canviat i ja no es veu tan clar que s'han de fer desaparèixer les petites escoles rurals.

Les dues hipòtesis, de tipus econòmic i pedagògic, que defensaven els detractors de l'escola rural, no estaven fonamentades en cap estudi seriós. Per això a petició del Ministeri d'Educació Nacional de França, Alain Mingat fa un estudi sobre la rendibilitat de les escoles rurals on demostra que les concentracions costen tant o més que el manteniment de les escoles petites. Un segon estudi realitzat per Françoise Oeuvarard al 1990 va demostrar que els alumnes de les escoles petites, obtenien més bons resultats acadèmics que els de les escoles grans.

Aquest segon estudi va desconcertar tant que va ser

considerat confidencial durant més d'un any. Actualment, a Alemanya, s'ha començat a aplicar una política de creació d'escoles en el medi rural i a França es va decretar una moratòria que impedeix la supressió d'una escola petita si el batlle no hi està d'acord.

A nivell pedagògic, actualment, s'està veient que els típics inconvenients que s'han atribuït sempre a l'escola rural: l'heterogeneïtat de les edats (compartir la mateixa aula nens/es de diferents edats), la soledat o aïllament dels professors i alumnes i la presència d'un sol mestre/a, s'estan convertint en el motor d'una nova pedagogia.

L'heterogeneïtat fa que es canviï la concepció clàssica del professor com a dirigent i transmissor de coneixements i passi el protagonisme de l'aprenentatge a l'alumne/a.

La soledat o aïllament obliga a obrir portes tant a l'entorn proper com a altres escoles i així l'escola esdevé vida.

La presència d'un sol professor fa que els alumnes siguin més autònoms.

Ja fa temps, els pedagogs moderns, diuen que l'alumne perquè aprengui s'ha de trobar en «situacions-problemes» i s'ha vist que l'escola rural per la seva organització possibilita aquestes situacions.

No voldria acabar sense dir que algunes vegades he sentit comentaris de persones que es mouen en esquemes de fa vint anys, encara els sembla que a l'escola rural s'aprèn menys que a una escola urbana.

Crec que ja és hora de posar-nos al dia. S'han fet estudis prou seriosos i es té suficient informació com per poder dir que a les petites escoles rurals es dona una qualitat d'ensenyament tant o millor que a una escola urbana. ■

Carme Pujol i Brunet
Mestra de Bellcaire

Merceria Font

C/ del Molí
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

El Racó d'en Pep
RESTAURANT

ESPECIALITZAT EN CARNS A LA BRASA

Reserves: Tel. 788 140

Plaça del Castell

BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Temporada 97/98: Un nou repte

Malgrat la poca acceptació que desperta el futbol local, el C.F. Belcaire ha aconseguit arribar a bon terme una temporada més. L'equip de tercera regional i els quatre de futbol base van passejar el nom de Belcaire per bona part de les comarques gironines, sense fallar en cap partit.

La plantilla dels grans va mantenir les esperances de pujar fins gairebé el darrer partit. Pemsem que ens va faltar a tots plegats -junta directiva, jugadors i entrenador- més confiança en assolir-ho per les importants baixes que havia tingut l'equip l'estiu del 1996 compensades amb nois sortits del juvenil. La lluita per la segona plaça va ser més oberta que mai a l'existir només un equip regular durant la competició, el Cornellà de Terri.

Tanmateix, com que som tossuts, ja hem començat a preparar la propera temporada amb les màximes il·lusions i amb novetats. En primer lloc, però, el nostre principal objectiu ha estat convèncer el president, en Jaume Aupí, perquè seguís ocupant el càrrec.

Sabem que és una tasca feixuga que va desgastant, que han passat ja cinc temporades des que es va posar davant del club en circumstàncies molt difícils -l'equip havia baixat a tercera regional i hi havia molt desànim-, que tothom sempre s'adreça a ell per queixar-se i poc per felicitar-lo, que la junta potser tampoc no l'hem ajudat prou, que no s'albira una revifalla de l'afició -sovint als desplaçaments els jugadors es troben sols, sense que ningú els doni suport...

D'altra banda, tots els altres membres de la junta hem considerat unànimement que és la persona indicada: pels seus esforços, per l'estima als colors blaus i perquè es mereix alguna cosa més que esperem que arribi la propera temporada. Gràcies, Jaume, per haver-nos tornat a dir que sí.

La novetat més gran serà que tindrem un equipament esportiu complet amb l'escut del club a les mitges, als pantalons i a les camisetes, alhora que també hi haurà un segon equipament nou en cas de coincidència de colors. Això serà possible gràcies a l'esforç econòmic de l'espònsor: Giropès de l'Escala, fabricació de bàscules i balances

de tot tipus. El propietari, en Francisco Alonso, vicepresident del club, ha demostrat en poc temps una clara identificació amb tots nosaltres, unes ganes d'aconseguir un bon caliu dins la plantilla de tercera regional i una col·laboració excel·lent.

La segona novetat serà el canvi de responsable tècnic de la plantilla d'aficionats on en Pere Herèdia, ajudat pel seu germà Joan, substituirà l'Albert Carol, qui ha estat les dues últimes temporades al front de l'equip. A l'Albert li agraïm la seva dedicació i li desitgem bona sort. La mateixa sort que esperem que tingui en Pere en aquest retorn al nostre club.

En quant als jugadors hi haurà petits retocs a la plantilla de la temporada passada amb la incorporació d'un jugador per línia. Els qui coneixem el tarannà d'en Pere -recordem el seu lligam amb el nostre club, primer com a jugador i després com a entrenador, des de la temporada 84-85 fins a la 1991-92 sabem que és un decidit partidari de jugar fent futbol alhora que els jugadors «disfrutin».

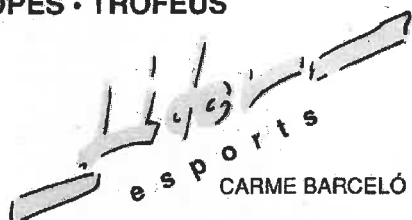
Continuarem, d'altra banda, fent futbol base bo i oferint als nois del nostre poble i dels pobles de la comarca, sempre que ens sigui possible, la possibilitat de practicar aquest esport. Seguirem amb la filosofia de no rebutjar ningú i amb l'esperança que surtin més joves del poble que s'afegeixin a en Xavier Aupí i a en Jaume Guàrdia en la tasca d'entrenadors.

Finalment, només ens queda demanar més col·laboració, especialment econòmica -adquisició del carnet de soci-. La gent de Belcaire de sempre ja ens coneixeu i els nouvinguts -que hi viviu habitualment o hi teniu la segona residència- podeu ajudar-nos posant-vos en contacte amb en Santi Capell (carnisseria Can Santi) o amb en Jaume Hugas (telèfon 765125). Pensem que és una manera més d'integrar-vos al poble i d'ajudar-nos a tirar endavant un club petit però que també té la seva història.

Bona temporada 1997-98 per a tothom! ■

Junta Directiva C.F. Belcaire

ARTICLES ESPORTIUS COPES • TROFEUS

CARME BARCELÓ I GIFRE

AVDA. AVE MÀRIA, 53
TEL: (972) 77 17 53

L'ESCALA
ALT EMPORDÀ

XAVI INVERSIONS, S. L. CONSTRUCCIONS

Carrer del Molí, 54
Tels. 972-78 81 11 | 908-43 37 59
Fax. 972-78 81 11

17141 BELCAIRE D'EMPORDÀ

Primer equip: Tercera Regional

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
Cornellà	32	24	3	5	122	46	75+19
L'Armentera	32	21	5	6	71	29	68+15
Porqueres	32	21	4	7	88	50	67+14
Belcaire	32	19	5	8	75	54	62+11
Palafrugell C.B.	32	18	6	8	83	54	60+10
Albons	32	17	6	9	76	44	57+8
Ullà	32	16	7	9	80	55	55+7
Sant Jordi	32	16	5	11	75	60	53+5
Flaçà	32	11	6	15	48	59	39-4
Undàrius	32	10	6	16	52	63	36-6
La Pera	32	10	6	16	63	86	36-6
Sauleda	32	8	6	18	76	95	30-10
Ventalló	32	7	9	16	41	62	30-9
L'Escala-B	32	7	8	17	30	52	29-10
Esclanyà	32	7	4	21	43	86	25-14
Camallera	32	6	6	20	40	104	14-14
Corçà	32	7	2	23	48	106	23-16

Porters golejats:	Josep Huertas 32 gols
	R.A. Clayton 8 gols
	Pitu Serra 5 gol
Golejadors:	Cèsar Hugas 25 gols
	Carles Pretel 18 gols
	Raül Pretel 6 gols
Jugador regular:	Cèsar Hugas 109 punts
	Àngel Huertas 106 punts
	Raül Pretel 92 punts

Mitjana jugador regular:	Àngel Huertas 3,78 punts
	Cèsar Hugas 3,75 punts
	Pitu Serra 3,75 punts
Entrenador:	Albert Carol i Roman
Delegat:	Lluís Font i Miàs
Auxiliar:	Francisco Alonso Guillamon
President:	Jaume Aupí i Vila

Cadets

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
Aro	24	21	2	1	79	25	65+20
L'Escala	24	19	4	1	112	24	61+18
Celrà	24	15	3	6	89	58	48+9
Pals	24	14	5	5	96	53	47+9
Guíxols-B	24	13	5	6	81	44	44+7
Girona-C	24	13	5	6	87	50	44+7
Forallac	24	10	2	12	47	66	32-2
Palamós-B	24	9	4	11	70	77	31-2
Cristinenc	24	6	3	15	49	78	21-9
Belcaire	24	6	3	15	3	81	21-9
Camallera	24	4	2	18	34	95	14-14

Porters golejats:	Francesc Indias 33 gols
	Jaume Astor 32 gols
	Xavier Rodríguez 13 gols
Golejadors:	Jordi Font 18 gols
	Juan Fco. Sanguino 5 gols
	Dani Pérez 5 gols
Jugador regular:	Juan Fco. Sanguino 77 punts

	José A. Martínez 74 punts
	Carlos Vázquez 69 punts
Entrenador:	Xavier Aupí
2n entrenador i delegat:	Juan Manuel Sanguino
President:	Jaume Aupí i Vila
Coordinador futbol base:	Jaume Hugas i Solés

Infantils

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
Cristinenc	24	20	2	2	144	39	62+18
Bisbalenc-B	24	20	0	4	102	20	60+16
La Pera	24	17	3	4	100	23	54+13
L'Escala-B	24	17	2	5	101	24	53+12
Bellcaire	24	15	2	7	82	40	47+8
Girona-D	24	13	4	7	67	39	43+6
Palafrugell-B	24	10	5	9	41	48	35+1
Camós	24	8	2	14	56	61	25-6
Fontcoberta	24	6	4	14	33	89	22-8
Palamós-B	24	5	2	17	32	90	17-12
Pals	24	4	4	16	20	77	16-12
Torroella	24	5	1	18	28	104	16-13
Aro-B	24	0	1	23	8	164	1-23

Porters golejats:	Genís Oliveras	29 gols
	Jordi Pérez	14 gols
Golejadors:	Sergi Palau	30 gols
	Sergi Padrosa	21 gols
	Dani Terrés	18 gols
Jugador regular:	Dani Terrés	112 punts
	Elies Cuéllar	106 punts
	Isaac Cuéllar	102 punts

Mitjana jugador regular:	Dani Terrés	4'03 punts
	Elies Cuéllar	3'92 punts
	Isaac Cuéllar	3'77 punts
Entrenador:	Padrosa.	
Segon entrenador:	Manuel Cortés	
Delegat:	Joan Palau	
Coordinador futbol base:	Jaume Hugas	
President:	Jaume Aupí	

Alevins

EQUIPS	JUG.	VICT.	EMP.	DERR.	G.F.	G.C.	PUNTS
Sta. Eugènia	26	24	2	0	156	10	74+24
Cristinenc	26	17	4	5	85	49	55+12
Palafrugell-B	26	14	5	7	74	55	47+7
Torroella-B	26	14	2	10	85	68	44+4
Palamós-B	26	13	4	9	68	52	43+4
Salle Palam.	26	13	3	10	61	38	42+3
Verges	26	13	3	10	76	50	42+3
Aro	26	12	4	10	72	63	40+2
Sant Ponç-B	26	10	2	14	42	75	32-4
Bellcaire	26	9	5	12	42	64	32-3
Bisbalenc-B	26	8	6	12	42	64	30-4
Cassà-B	26	6	3	17	54	88	21-11
L'Estartit	26	5	4	17	48	77	19-12
Guíxols - C	26	0	1	25	10	153	1-25

Porters golejats:	Daniel Borrella	43 gols
	Gabi Herrera	16 gols
Golejadors:	Aleix Rodríguez	21 gols
	Josep M. Rocas	9 gols
	Joan Aupí	4 gols
Jugador regular:	Josep M. Rocas	137 punts
	Albert Riera	109 punts

Mitjana jugador regular:	Amador Caballero	107 punts
	Josep M. Rocas	4,89 punts
	Aleix Rodríguez	4,50 punts
	Albert Riera	4,19 punts
Entrenador:	Jaume Guàrdia	
President:	Jaume Aupí	
Coordinador Futbol base:	Jaume Hugas	

Benjamins

23 partits jugats (23 guanyats, 11 empatats i 8 perduts, amb 64 gols a favor i 56 en contra).

Porters golejats:	Jaume Bolasell	30 gols
	Albert Ramió	9 gols
	Gabi Herrera	7 gols
	Jordi Torrent	5 gols
	Marc Alabau	3 gols

Màxim golejador:	Joan A. Pérez	1 gol
	Fabian Hervás	1 gol
	Jordi Torrent	29 gols
	Joan A. Pérez	14 gols
	Mario Sanz	9 gols
	Alexis Ardíd	8 gols
	Marc Alabau	2 gols
	Albert Ramió	2 gols

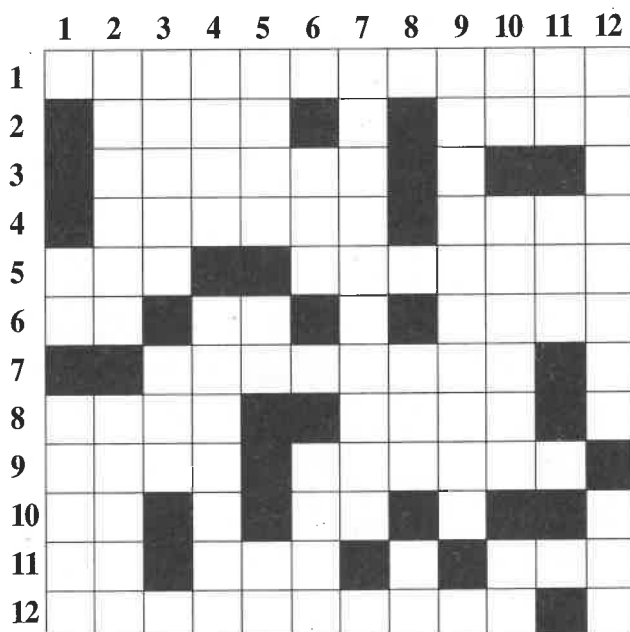
Encreuat núm. 2 de Bellcaire

Horitzontals

1. A Bellcaire tothom el coneixia per «l'avi». - 2. El pont de Madrid a Barcelona. / Cinquanta. / Apa, vés i que et moqui la ... - 3. En Ronaldo va venir d'allà. / Una altra vegada cinquanta i després el doble. - 4. Ho farà tota la tarda a Banyoles. / Cansalada. - 5. ... del Molí. / Cavilant de recules. - 6. El millor de tots. / La Coral de Bellcaire l'agafa abans de començar. / Un i prou. / Acció de tustar. - 7. Grafitis que vénen de l'esquerra. / Punt cardinal. - 8. ... a primera vista. / Nens a ses Illes. / La dissetena. 9. A «Nissaga de Poder» en bevien tot sovint. / Recollim el blat a l'inrevés. - 10. Final del debat. / Pot ser un ball tradicional o una lletra. / Poca feina donaré al doctor Camps en aquest estat capgirat. / La primera. / De fet, aquesta no serveix per a res. - 11. Real Societat. / A Bellcaire fem cercavila però a d'altres llocs en diuen ... (capgirat) / Una altra vegada la dissetena. / Adjectiu que utilitzem per al pa o bé per una persona una mica atontada. / 12. A l'Escala ho van intentar i a Bellcaire ho van aconseguir cap a finals dels seixanta. / Gol que no s'ha acabat de consumir.

Verticals

1. Vocal. / Déu egipci del sol. / Per Sant Pere és quan se'n tiren a l'Ovelleria (singular). - 2. Espasa plural. / Òrgan fèrtil de les plantes amb flors que porta els sacs pol·línics i sol constar d'antena i de filament, aquí de caps per avall. - 3. Ciutat francesa visitada en una excursió de «Bandera de Catalunya», també girada. / Vostè caragirat. / No és igual quan va sola que acompanyada de la seva bessona. - 4. De caps per avall, dona estimada pels fills. / Si ens ho mirem de baix a dalt, havia estat zona de jocs, després urbanització i també nom de revista. - 5. Diners de plàstic. / Nota musical caragirada. / També ocell malgirbat. - 6. Vocal. / Prefixe de tres, de baix a dalt. / La primera. / Els d'ase no arriben al cel (singular i contracorrent). - 7. En Pere Solés

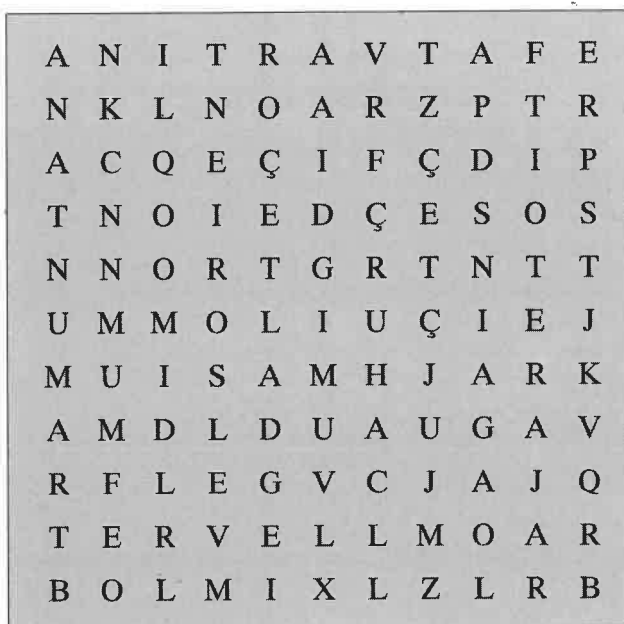

MERCÉ F.

cada any en fa més hores, al revés. / Vocal. - 8. Principi del local. / Una altra vegada la vocal. / Casa d'ocell. / El del Serrador. - 9. Nom amb què anomenaven Bellcaire els ibers. / Consonant. - 10. Vocals d'Eva. / A vegades en baixa pel Rec del Molí, remenada. / La teva. - 11. Riu sense desembocadura. / La Pepita de cal Ferrer ho fa cada dia. / Consonant. / Res. - 12. Empresa que nodreix els cotxes de Bellcaire, en sentit invers. / Comte de Bellcaire.

Sopa de carrers

Amagats en tots sentits, hi trobareu nou (9) noms de carrers de Bellcaire.

Solucions a l'encreuat núm. 1. Horitzontals: 1. Mossèn Vidal / 2. Odnof; ECR; on / 3. Nio; Emulem; E / 4. Tasques; Erro / 5. St; U; H; JAP / 6.E; xinoxano; A. / 7. R; neu; moret. / 8. Rajaret;sr. / 9. Avi; trast; Ci / 10. Terra Alta; Oa. / 11. Nuen; local. / 12. Cruañas; La. **Verticals:** 1. Montserrat. / 2.Odiat; Avenc. / 3. snoS; X; JIRUR. / 4. So; Quina; Reu. / 5. Efeu; NERTANA. / 6. N; Me; Ouera; Ñ. / 7. Veus; X; Talla. / 8. Icl; Ham; stoS. / 9. Dret; No; Tac. / 10. A; Major; al. / 11. Lo; Ra; Escolà. / 12. Neopàtria.

Solucions a la sopa de masos: La Jaça, Cortal Nou, Duran, Cremat, Vailet, Clot de Moret, Roviras, Pantaleó i Faveta.

Ap. 235 - Tel. 77 19 57 - 17130 - L'ESCALA

PERE S.

La recepta de Bellcaire

La segona recepta que tenim entre nosaltres en aquesta secció és un postre. Un postre que té la seva relació amb l'estiu pels seus ingredients, especialment un d'ells: la pinya. L'hem recollida d'una mestressa de casa que se n'ha fet un bon fart de fer-ne per a tot tipus de celebracions. Parlem de la coca de pinya que fa la Carme Miàs. Té molts elements de una coca normal, si bé és realment de filigrana el seu acabat amb les rodells de pinya envoltades de sucre cremat al capdamunt de la base de la coca. Recordeu que aquesta secció és oberta a totes les mestresses i mestres de casa, que ens poden fer arribar els seus plats preferits i que nosaltres publicarem encantats en propers números de "El Castell".

Coca de pinya

Ingredients:

- .Sis ous.
- .Dues tasses de sucre i dues més de farina.
- .Dos sobres de llevadura Royal.
- .75 grams de mantega (aprox.).
- .Mig got de suc de pinya.
- .Una pela de llimona ratllada.
- .9-12 rodells de pinya en almívar.
- .9-12 cireres en almívar.
- .50gr. de sucre per cremar.

Preparació:

Es fa cremar el sucre en un tupí i un cop està ben rossejat s'aboca al fons de la plata del forn. Un s'hagi refredat, s'hi posen les rodells de pinya i les cireres confitades fent el dibuix que desitgi el consumidor.

A part, ens posem a fer la pasta: en un bol o altre recipient hi tirem la resta d'ingredients i ho remenem

tot plegat. És a dir, la mitja dotzena d'ous, el mig got de suc de pinya on abans hi haurem desfet la mantega i les dues tasses de farina, les dues de sucre, els dos sobres de llevadura Royal i la llimona ratllada.

Un cop tot ben remenat, s'escampa a la plata del forn per sobre del sucre cremat i les rodells de pinya i ja es pot posar al forn, a una temperatura alta, tenint en compte que el forn ja ha de ser calent abans de posar-hi la plata.

Temps de cocció: 35 minuts (aprox.).

Un cop cuita la coca, immediatament després de treure-la del forn, cal capgirar-la i posar-la sobre la plata amb la que es servirà a taula. Cal fer-ho amb la coca encara calenta, ja que si no quedaria enganxada a la plata del forn.

Si un cop heu trabocat la coca a la plata us ha sortit bé, felicitats!!! Ja la podeu servir. Amb les mesures indicades us en poden sortir, depenent de la mida amb què els talleu entre 14 i 18 racions. Us hi llepareu els dits!

FESTA MAJOR

29 i 30 d'agost de 1997

Divendres, 29 d'agost

Dissabte, 30 d'agost

Matí a les 11 h:
OFICI SOLEMNE amb acompanyament
d'orquestra i tot seguit, DUES SARDANES a la Plaça a càrrec de la cobla
LA BISBAL JOVE

Tarda a les 6h:
AUDICIÓ DE SARDANES amb la cobla
LA BISBAL JOVE

Nit a les 10:
AUDICIÓ DE SARDANES a la Pista a
càrrec de la Cobla-Orquestra
SELVAMAR

Nit a les 12:
BALL DE NIT amb
LA BANDA DEL DRAC

Matí a 2/4 de 12:
ANIMACIÓ INFANTIL I FESTA DE
L'ESCUMA amb els pallassos
LA MASCARADA

Tarda, a les 6:
TRES SARDANES a la Plaça i tot seguit
CONCERT a la Pista.

Nit a les 11:
TRES SARDANES a la Pista i tot seguit
lluït BALL DE NIT.

Tots els actes seran amenitzats per la
**COBLA-ORQUESTRA
LA PRINCIPAL
DE LA BISBAL**

Exposició de Fotos de Casament (nuvis) a la Capella el divendres dia 29 i el dissabte dia 30, d'11 a 13h30' i de 17h a 19h.
L'Organització es reserva el dret de modificar la programació si causes imprevistes hi obliguessin.
Entrada gratuïta a tots els actes - Servei de Bar.
Reserva de taules i cadires els dies 25 i 27 d'agost, de 17h a 21h a l'Ajuntament.

**AJUNTAMENT DE
BELLCAIRE D'EMPORDÀ**

**Plaça Comtes d'Empúries núm. 1
Tel. i Fax: 78 81 05**